

III. DE LA SOLIDARITAT CATALANA A LA SETMANA TRÀGICA.

LA FALLIDA DEL RÈGIM DE LA RESTAURACIÓ. DEL
REGENERACIONISME A LA DICTADURA DE PRIMO DE RIVERA.

L'ÈXIT DE LA SOLIDARITAT CATALANA

El mes de març de 1906 el Govern presidit pel liberal Segismundo Moret va aprovar la **Ley de Jurisdicciones**.

A **Catalunya** es va entendre com una provocació, i va tenir una gran reacció popular i política.

Es formà una àmplia coalició de partits de dreta i d'esquerra catalanista com a resposta a la *Ley de Jurisdicciones*, amb el nom de **Solidaritat Catalana**.

La Solidaritat Catalana va obtenir **41 dels 44 escons catalans** a les eleccions generals de 1907, consolidant així l'hegemonia del catalanisme sobre els partits dinàstics a Catalunya.

La Lliga Regionalista fou la força política dominant dins de la Solidaritat Catalana.

EL JOC ELECTORAL ENTRE CATALANISME I REPUBLICANISME

Les candidatures de la *Lliga Regionalista* i després de la *Solidaritat Catalana* també van acaparar moltes alcaldies de municipis catalans, però l'elecció de l'Alcalde de les ciutats importants com Barcelona continuava essent de designació reial.

Albert Bastardas fou el primer alcalde republicà i laic de Barcelona, entre 1908 i 1909, gràcies a la dimissió de l'alcalde conservador anterior.

L'advocat i periodista **Enric Prat de la Riba**, de la *Lliga Regionalista*, i director de *La Veu de Catalunya*, fou president de la Diputació de Barcelona des de l'abril de 1907, i el 1914 fou el primer president de la Mancomunitat de Catalunya.

LA CRISI DE LA SOLIDARITAT CATALANA

Aviat van arribar les desavinences en el si de la SOLIDARITAT CATALANA, que va anar acumulant crisis internes fins a la seva dissolució.

Projecte estatal de la **Llei de l'Administració Local** (1907)

Discrepàncies en el suport al Govern entre la **Lliga** i els partits de **l'esquerra catalanista**.

Pressupost de **l'àrea de Cultura** de l'Ajuntament de Barcelona (1908).

Importants desacords en temes com la **coeducació**, l'ús del **català** o la **laïcitat** en les escoles municipals de Barcelona.

LA SETMANA TRÀGICA
(1909)

ELS ANTECEDENTS DE LA SETMANA TRÀGICA

L'origen i antecedents de la SETMANA TRÀGICA els hem d'anar a buscar al Protectorat del Marroc i a les guerres colonials ...

LA POLÍTICA COLONIAL ESPANYOLA DES DE 1898

Reorientació de la **política colonial** cap al nord d'Àfrica (la regió del **Magrib**).

La confrontació dels interessos colonials d'Espanya i de França al Marroc, i la intervenció d'Alemanya i del Regne Unit van acabar amb el **Tractat d'Algeciras** (1906), en el qual s'establí el **Protectorat Espanyol del Marroc**, amb capital a la ciutat de Tetuan.

Bandera del Protectora espanyol del Marroc

EL BARRANCO DEL LOBO

Dramàtica derrota de l'Exèrcit espanyol a la batalla del **Barranco del Lobo** (27 de juliol de 1909) per les kabiles rifenyes.

La desfeta militar va reactivar la **GUERRA DEL MARROC** (que de fet ja s'havia iniciat el dia 9 de juliol), i el Govern d'Antonio Maura va decidir incrementar la **presència militar** espanyola al Protectorat.

L'ESCLAT DE LA SETMANA TRÀGICA

La manca d'efectius de l'Exèrcit a causa dels “**soldats de quota**” va decidir el Govern a la crida de reservistes catalans.

Els embarcaments de reservistes van començar a Barcelona a partir del dia 11, però fou **el dia 18** que es van produir **aldarulls greus al port**.

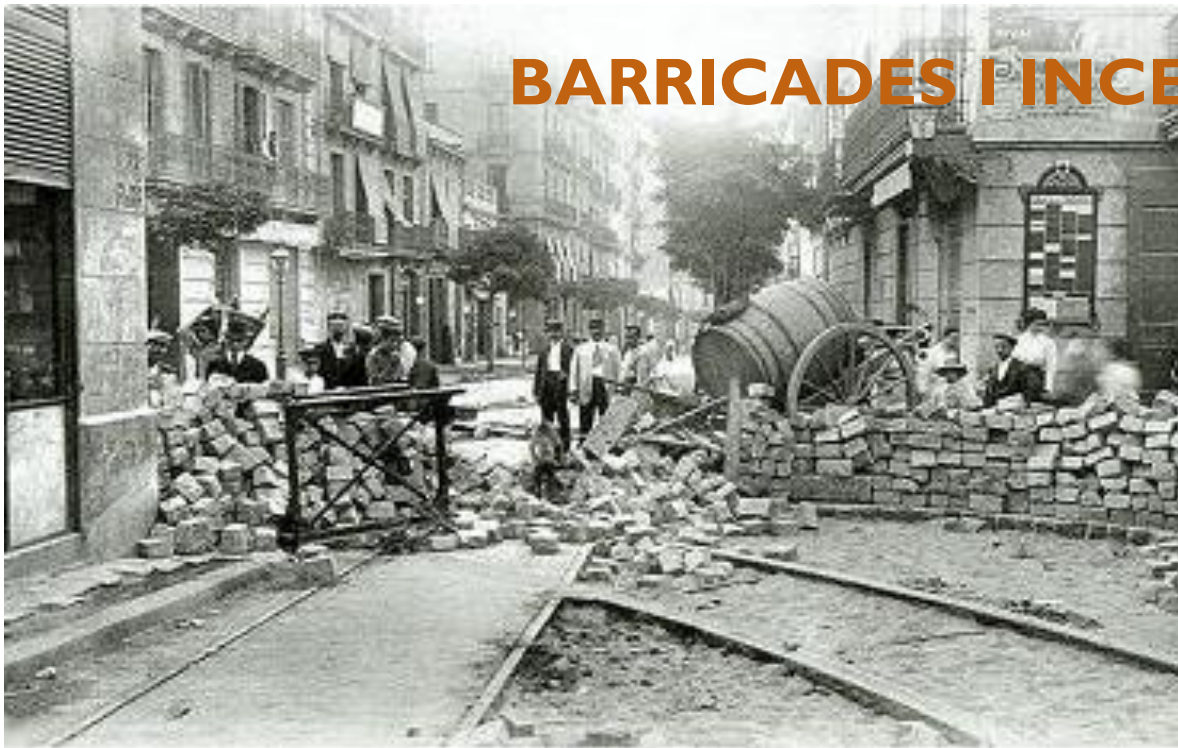
Els sindicats van convocar **una vaga general** de protesta per al dia **26 de juliol**.

La vaga del dia 26 va anar seguida d'esclats de violència per tota la ciutat, de marcat caràcter **antimilitarista i anticlericals**.

BARRICADES I INCENDIS A BARCELONA

El miércoles de la Semana Trágica se suceden en Barcelona numerosos incendios de iglesias y conventos.

Les forces d'oposició al Govern (anarquistes, socialistes ...) van sumar-se a la insurrecció declarant la **vaga general**.

El moviment va mantenir un **caràcter espontani i popular**, i les forces polítiques i els sindicats mai no el van controlar, i de fet els va desbordar.

Durant més d'una setmana, Barcelona i altres ciutats catalanes es van omplir de **barricades, lluites de carrer, assalts i incendis** d'edificis i propietats de l'Església. Aquest fets foren coneguts com la **SETMANA TRÀGICA** de Barcelona.

FRANCESC FERRER I GUÀRDIA

El Govern del conservador Antonio Maura decretà l'**estat de guerra**, i va enviar a Barcelona reforços militars des de València, que van reprimir durament el moviment i van aconseguir restablir l'ordre el dia 2 d'agost.

La repressió fou indiscriminada i va causar més de 1.900 detinguts. En els judicis posteriors es van sentenciar 17 penes de mort (se'n van complir 5), entre elles la del pedagog anarquista Francesc Ferrer i Guàrdia

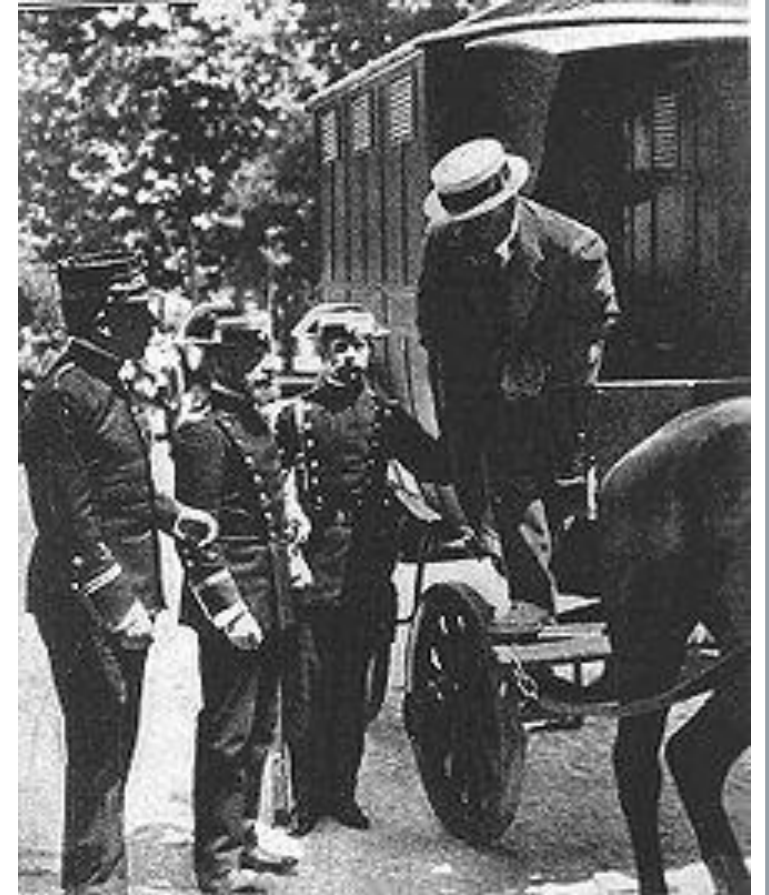
Francesc Ferrer i Guàrdia (1859 – 1909), fou un pensador i pedagog anarquista, creador de l'**Escola Moderna**. Fou un dels principals ideòlegs de la pedagogia llibertària. No existia cap prova de la seva vinculació al moviment de la Setmana Tràgica, i de fet no estava a Barcelona. Fou executat al castell de Montjuic, junt amb 4 presos més, el 13 d'octubre de 1909, provocant un moviment de gran indignació internacional.

LES CONSEQÜÈNCIES DE LA SETMANA TRÀGICA

La brutalitat de la repressió pels fets de la Setmana Tràgica i la manca de garanties jurídiques, i sobretot el cas de Ferrer i Guàrdia van provocar un **gran desprestigi interior i exterior per a Espanya i el seu règim**

Es va formar un ampli moviment d'oposició amb el lema "**MAURA, NO**", que va aconseguir la seva dimissió. El **torn dinàstic** va passar als liberals amb un nou Govern de **Segismundo Moret**.

LES CONSEQÜÈNCIES DE LA SETMANA TRÀGICA A CATALUNYA

La **Lliga Regionalista** i els **republicans** van patir un fort descrèdit per la seva posició davant els fets de la Setmana Tràgica i sobretot davant la posterior repressió, que els va comportar forts retrocessos electorals.

Ahora es va donar un important enfortiment del **sindicalisme revolucionari anarquista** sobre el moviment obrer de Catalunya. L'any 1910 es va fundar la **CNT**, que en només 10 anys va arribar a 750.000 afiliats.

